

ԱՆՆԱ ԲԱՔՈՒՋՅԱՆ

Հավերժող սեր ես, երկիր Հայաստան

Ու շուրթերիս բառն է հավիում

Երբ խոսում եմ քարերը քո,

Իմ երգերը համրանում եմ

Քո զեփյուռի ձայնի ներքո:

Քեզնով սնված մի ծաղիկ եմ

Ես առանց քեզ կթառամեմ,

Բայց թե հողդ ցավից ճաքի

Վերջին կաթիլն արտասուքիս

Քեզ կընծայեմ:

Որ դարերով ցաված սիրտդ էլ չճաքի,

Որ կորիզդ հավերժության

Երաշտի մեջ վերընձյուղվի:

Դու հավերժի'ր միշտ հայրենիք.

Քո լինելիության ու փառքի համար

Տես որքա՛ն տղեր էլ տուն չդարձան,

Տես որքա՛ն այրան գետեր հոսեցին

Որ քո անունը Անկախ Հայաստան

Ու միշտ փառապանծ հայրենիք մնա :

Դու հավերժական սեր ես հայրենիք

Ես աղոթում եմ գալիքիդ համար

Ու երագանքս է, որ հղիանաս,

Որ շա՛տ գիրանաս

Ու քո երկունքից երկինքը ճաք տա

Աշխարհի համար մի գավակ ծնի,

Որ ճիշդ նրա հավերժ լռեցնի

Պայթյունն ականի

Ա՛խ ծնի՛ր երկինք, ծնի՛ր երագանքս

Հենց այս վայրկյանին

Որ այդքան սպասված գավակիդ կոչեմ ես...

ԽԱՂԱՂՈՒԹՅՈՒՆ...

Ա՛խ ծնի՛ր երկինք, ծնի՛ր երագանքս հենց այս վայրկյանին:

17.05.2024

ԱՆՈՒՅԱՆ